

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U SISKU

BROJ: KT-167/92
Sisak, 06. veljače 2009.
SV/RM

K-23/92-76 129

Županijski sud u Sisku

Primljeno neposredno-preko pošte (obično preporučeno)
07 02 20 god. u 1 primjeraka sa priloga
i rubrika.

Prilog stigao poštom - s oštiscenim
Predano na poštu preporučeno dana
Plaćena pristojba kn u državi
manje plaćeno kn podnesak prim
pristojbe
Primljene vrijednosti (novac, državni biljezi)

Potpis službenika
ŽUPANIJSKI SUD U SISKU

U SISKU

Na broj: K-23/92

Na temelju čl. 504. st. 2. u vezi s čl. 501. st. 1. toč. 3. Zakona o kaznenom postupku (NN br. 152/08) podnosimo

ZAHTJEV ZA OBNOVU KAZNENOG POSTUPKA

završenog nakon suđenja u odsutnosti pravomoćnom presudom Županijskog suda u Sisku broj K-23/92 od 05. veljače 1993. godine, u odnosu na I osuđ. Ranka Pralicu i II osuđ. Stanka Palančana

1. Pravomoćnom presudom Županijskog suda u Sisku broj K-23/92 završen je nakon suđenja u odsutnosti kazneni postupak protiv I osuđ. Ranka Pralice i II osuđ. Stanka Palančana zbog kaznenih djela ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz čl. 142. st. 1. OKZRH i ratnog zločina protiv ratnih zarobljenika iz čl. 144. OKZRH, te im je utvrđena i izrečena kazna zatvora u trajanju od 20 godina.

2. Osuđenici su u provedenom postupku oglašeni krivima i osuđeni u odsutnosti na temelju iskaza samo jednog svjedoka.

3. Navedenom presudom osuđenici su pod točkom 1/ presude proglašeni krivima što su u vremensku razdoblju od mjeseca kolovoza 1991. do 31. ožujka 1992., u Glini, kao pripadnici četničko terorističkih formacija tzv. "SAO Krajine", u tijeku oružanog sukoba protiv Republike Hrvatske, nakon što su im bili predani prethodno zarobljeni civili Pereković Ivica, Palaić Ivan, Štajduhar Pavao i Žilić Branko, I opt. Pralica Ranko kao inspektor tzv. "Vojne milicije – SAO Krajine" naredili čuvarima zatvora da iz zatvora u samice, muče i tuku, nakon čega su čuvari zatvora i drugi za sada nepoznati pripadnici četničko terorističkih formacija ovakovu naredbu prihvatili, te potom gotovo svakodnevno tukli pendrecima

navedene zarobljene civile po svim dijelovima tijela, od kojih udaraca su Pereković Ivica, Štajduhar Pavao i Žilić Branko zadobili mnogostruke teške tjelesne povrede, nestali Litrić Milan i Žužić Ante, a Palaić Ivan od zadobivenih povreda umro,

dakle, kršenjem pravila međunarodnog prava za vrijeme oružanog sukoba, naredili da se civilno stanovništvo muči i ubija,

a pod točkom 2/ presude da su istovremeno, u istom mjestu i na isti način kao pod 1/ nakon što su u oružanoj borbi bili zarobljeni pripadnici ZNG-a RH Litrić Borislav, Kaurić Joso, Šmisl Stjepan i Gregurić Ivan predani im na ispitivanje, I-opt. Pralica Ranko kao inspektor tzv. "Vojne milicije SAO Krajine" i II-opt. Palančan Stanko kao kapetan četničko terorističkih formacija tzv. "SAO Krajine" naredili čuvarima zatvora i drugima za sada nepoznatim pripadnicima četničko terorističkih formacija da ih zatvore u samice, muče i tuku, koju naredbu su ovi prihvatili, a potom gotovo svakodnevno tukli i na razne načine mučili, od kojih udaraca su Borislav Litrić, Šmisl Stjepan i Gregurić Ivan zadobili teške tjelesne povrede od kojih su u zatvoru preminuli, a Kaurić Joso zadobio mnogostruke teške tjelesne povrede,

dakle, kršenjem pravila međunarodnog prava za vrijeme oružane pobune naredili da se ratni zarobljenici muče i ubijaju, te i sami to činili,

čime su opisanim pod 1/ učinili krivično djelo protiv čovječnosti i međunarodnog prava – ratnim zločinom protiv civilnog stanovništva – označeno u čl. 142. st. 1. OKZRH, a opisanim pod 2/ krivično djelo protiv čovječnosti i međunarodnog prava – ratnim zločinom protiv ratnih zarobljenika – označeno u čl. 144 OKZRH.

Zahtjev za obnovu kaznenog postupka temeljimo na novoj činjenici da je više osoba osuđeno zbog istog djela koje je mogla počinuti samo jedna osoba ili neke od njih. Naime, u vašem kaznenom predmetu broj K-22/06 nepravomoćno je osuđen Rade Miljević da je dana 20. rujna 1991. godine u Glini, kao pripadnik nelegalnih vojnih postrojbi tzv. "SAO Krajine", iz zatvora u Glini izveo zatočene civilne osobe Janka Kaurića, Milana Litrića, Borislava Litrića i Antu Žužića, a zatim radi likvidacije predao neutvrđenom broju naoružanih nepoznatih osoba, pripadnika istih vojnih postrojbi, koji su ih dočekali ispred zatvora u Glini, da bi istog dana oštećenici bili usmrćeni hicima iz vatrenog oružja, na brdu "Pogledić" iznad Gline. Dakle, osuđenici Pralica i Palančan osuđeni su za ratni zločin ubojstvom, pored ostalih, i četiri osobe za koje je naknadno osuđena druga osoba, što jednostavno nije moguće.

Isto tako presudom naslovnog Suda broj K-25/92 osuđeni su Đuro Birač i još jedanaest osoba za ratni zločin počinjen ubojstvom Ive Palaića, Stjepana Šmisla i Ive Gregurića, dakle istih osoba za čije ubojstvo su osuđeni Pralica i Palančan. Naime, u predmetu K-25/92 osuđen je I okr. Đuro Birač da je kao upravitelj zatvora tzv. "KPD Glina" naredio, između ostalog, ubojstvo Ive Palaića, Stjepana Šmisla i Ive Gregurića, a u predmetu K-23/92 osuđeni su Ranko Pralica, kao inspektor tzv. "Vojne milicije SAO Krajine", i Stanko Palančan, kao kapetan četničko terorističkih formacija tzv. "SAO Krajine", naredili usmrćenje ovih istih oštećenika. U predmetu broj K-25/92, zapisnik o ispitivanju svjedoka Pavla Štajduhara od 22. siječnja 1993. godine, spomenuti svjedok je u bitnom iskazao da je Đuro Birač osobno došao sa još trojicom svojih pijanih ljudi i iz njihove spavaće sobe izdvojio petoricu ljudi, odveo ih u hodnik gdje su ih tukli puškama, pendrecima i kablom. Od zadobivenih ozljeda Ivo Palaić je do jutra umro. Jednom drugom zgodom Đuro Birač je doveo trojicu ili četvoricu svojih ljudi, inače iz Petrinje, te su pretukli Stjepana Šmisla, nakon čega je svjedok Štajduhar preminulog Stjepana Šmisla stavio u korito. Dakle, s obzirom da iz

spomenutog iskaza svjedoka Štajduhara nesporno proizlazi da je za stradavanje oštećenika odgovoran Đuro Birač i još trojica ili četvorica njegovih ljudi, a da Ranko Pralica i Stanko Palančan, s obzirom na svoje funkcije nisu mogli biti nadređeni osuđenom Đuri Biraču, iz svega navedenog proizlazi da je jedino Đuro Birač mogao narediti ovaj zločin, a da to nikako istovremeno nisu mogli narediti i Ranko Pralica i Stanko Palančan.

Zahtjev za obnovu kaznenog postupka temeljimo i na novim odnosno naknadno utvrđenim činjenicama i izvedenim dokazima u kaznenom predmetu broj K-22/06 protiv okr. Rade Miljevića, i to iz zapisnika o pregledu posmrtnih ostataka od 08. studeni 1996. godine Milana Litrića, Borislava Litrića, Janka Kaurića i Ante Žužića nedvojbeno proizlazi da su navedene osobe usmrćene vatrenim oružjem, a ne da su, kako su presudom broj K-23/92 osuđeni Ranko Pralica i Stanko Palančan, oštećenici preminuli uslijed zadobivenih tjelesnih ozljeda.

Kao dokaz naših navoda predlažem izvršiti uvid u kaznene predmete naslovnog Suda broj K-25/92 i K-22/06.

4. Kako se u konkretnom slučaju nedvojbeno radi o novim činjenicama i dokazima koji su u smislu članka 501. stavak 1. točka 3. Zakona o kaznenom postupku (Narodne novine br. 152/08) sami za sebe ili u svezi s prijašnjim dokazima prikladni da u obnovljenom kaznenom postupku i bez prisutnosti I osuđ. Ranka Pralice i II osuđ. Stanka Palančana prouzroče njihovo oslobođenje od optužbe ili osudu po blažem kaznenom zakonu, to

podnosim ovaj zahtjev za obnovu postupka s

prijedlogom

da Županijski sud u Sisku, nakon provedenih izvida, donese rješenje kojim se dopušta obnova postupka.

ZAMJENIK
ŽUPANIJSKOG DRŽAVNOG ODVJETNIKA

Ivan Petrkač